

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στην πρόταση νόμου «Επέκταση και στους συνταξιούχους του συστήματος υπολογισμού των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα και εφαρμογή των Ν. 1505/84 και στους πριν από την 1.1.1984 συνταξιούχους».

Όπως είναι γνωστό, με το Ν. 1202/1981 καθιερώθηκε στη χώρα μας το αναλογικό σύστημα υπολογισμού των δημοσιοπαλλήλικων συντάξεων σε αντικατάσταση του μέχρι τότε ισχύοντος προεδρευτικού. Έρχεται δε το αναλογικό σύστημα στην αποτίμησή όλων των ετών της συνταξιακής υπηρεσίας με την αυτή συνταξιοδοτική αξία, σε τρόπο ώστε κάθε χρόνος υπηρεσίας να απειραστεί στο δικαιοῦχο συντάξεως το 1/35 του συνταξιακού μισθού του (1 έτος=1/35). Πρόκειται, προφανώς, για το δικαιότερο σύστημα, το οποίο αποτελούσε το όνειρο και την προσδοκία όλων των δημοσίων υπαλλήλων, γι' αυτό και η καθιέρωσή του αποτελεί ιστορικό σταθμό στα συνταξιοδοτικά χρονικά της χώρας μας.

Μεγρί το Ν. 1202/1981 επικρατούσε το προεδρευτικό σύστημα, σύμφωνα με το οποίο τα χρόνια της συνταξιακής υπηρεσίας είχαν διαφορετική αξία, η οποία εξαρτιόταν από το αν η υπηρεσία αυτή ήταν μικρής ή μεγάλης διάρκειας. Έτσι, κάθε έτος, υπηρεσίας απειραστεί στο δικαιοῦχο συντάξεως υπαλλήλο το 1/50 του συνταξιακού μισθού του, για υπηρεσία 26—30 ετών ή το 2/50 και για υπηρεσία 31—35 ετών ή το 3/50. Το σύστημα αυτό ήταν άδικο και λειτουργούσε κερδοσκοπικά σε βάρος των υπαλλήλων που για τον α' ή το β' λόγο (όριο ηλικίας, κόστος κλπ.) υποχρεώνονταν να αποχωρήσουν από την υπηρεσία έχοντας λίγα συντάξια χρόνια.

Για να γίνει περισσότερο κατανοητή η διαφορά μεταξύ των δύο αυτών συστημάτων, αρκεί ένα μόνο παράδειγμα. Έστω ότι υπαλλήλος με 25 χρόνια υπηρεσίας και συντάξιμο μισθό 50.0000 δραχ. αποχωρεί από την υπηρεσία λόγω ορίου ηλικίας. Η σύνταξη που θα δικαιούται με το αναλογικό σύστημα θα ανέλθει στις 28.550, δραχ., ενώ αν ίσχυε το προεδρευτικό θα ανερχόταν στις 20.000 δραχ. Δημιουργείται, δηλαδή, μια διαφορά υπέρ του υπαλλήλου της τάξεως των 8.550 δραχ., η οποία αντιστοιχεί σε ποσοστό 43% περίπου. Καταλαβαίνει κανείς, λοιπόν, γιατί το μέτρο αυτό, που θέσπισε η τότε Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας χαρακτηρίστηκε και δίκαιο ως κορυφαία κατάκτηση των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.

Όπως, όμως, είναι αυτονόητο, ένα τέτοιο μέτρο είχε ως αναπόφευκτο τη σημαντική επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού. Έτσι, για να περιοριστεί η επιβάρυνση αυτή, κρίθηκε εκ των πραγμάτων επιβεβλημένο να ισχύσει πρώτα γι' αυτούς που θα γίνονταν νέοι συνταξιούχοι για σύνταξη να επεκταθεί και στους παλαιούς συνταξιούχους. Στη μελέδωσή αυτή μας ανάγκασαν, άλλωστε, και τα άλλα μέτρα τα οποία λάβαμε με το Ν. 1202/1981 υπέρ των συνταξιούχων, τα οποία επιβαρύνουν επίσης σοβαρά τον κρατικό προϋπολογισμό.

Το αναλογικό αποτέλεσμα του Οκτωβρίου 1981 δεν επέτρεψε στην τότε Κυβέρνηση να ολοκληρώσει το έργο που είχε αναλάβει με επέκτασή του και στους άλλους συνταξιούχους. Πέρασε, όμως, αρκετό χρονικό διάστημα χωρίς να έχει γίνει τίποτα προς την κατεύθυνση της ολοκλήρωσής του έργου, που άρχισε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, παρά τα εύλογα παράπονα και τις διαμαρτυρίες των συνταξιούχων, των οποίων τα περιθώρια ζωής στενεύουν και η οικονομική κατάσταση ολοένα επιδεινώνεται, παρά τις επείγουσες διαβεβαιώσεις της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης και σημερινής Κυβερνήσεως.

Το γεγονός αυτό μας υποχρεώνει, για λόγους που αναφέρονται στην εκτίμησή την οποία τρέφουμε απέναντι στο πρόσωπο των απομάχων της ζωής και του υπηρεσιακού κλάδου, να προτείνουμε την επέκτασή σ' όλους τους συνταξιούχους του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. του αναλογι-

κού συστήματος υπολογισμού των συντάξεων του γνωστού ως συστήματος «των τριακοστών πέμπτων».

Εξ άλλου, όταν η Κυβέρνηση της Ν. Δημοκρατίας όφειλε το Ν. 1202/81, με τον οποίο έγινε ένα μεγάλο βήμα για τη σταθερή εφαρμογή του συστήματος υπολογισμού των συντάξεων του Δημοσίου σε 35α το ΠΑΣΟΚ μας κατηγορούσε για το δεν το εφαρμόσαμε πιστώς σε όλους τους συνταξιούχους και ότι τους χωρίσαμε σε κατηγορίες με 50α, 45α, και 35α υπαχθέντο πως όταν, εκείνο έλθει στην εξουσία, θα διαβέσει τα αναγκαία ποσά για την επέκτασή των 35ων σε όλους τους συνταξιούχους.

Τι έγινε όμως σαν Κυβέρνηση σε όλους τους τομείς και ειδικότερα για το ανωτέρω θέμα, είναι γνωστό σε όλους μας και περισσότερο στους συνταξιούχους που πιστεύαν στις υποσχέσεις του.

Το ΠΑΣΟΚ δεν περιορίστηκε μόνο στην αθέτησή της υποσχέσεως, αλλά θημιουργεί μια ακόμη κατηγορία συνταξιούχων, εκείνων για τους οποίους θα έχει εφαρμογή από 1.1.84 το πολυδιαφημισμένο σαν ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΝΙΑΙΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ (Ν. 1505/1984).

Τώρα, το πόσο πραγματικά ενιαίο είναι, φαίνεται από τους τόρους κλάδων μισθωτών και συνταξιούχων, που διαμαρτύρονται για τις διακρίσεις που περιέχει.

Καλούμε και πάλι την Κυβέρνηση να αναθεωρήσει τη συνταξιοδοτική της πολιτική και να εφαρμόσει τις διατάξεις του Ν. 1505/84 σε όλους τους συνταξιούχους, όπως πράξαμε εμείς το 1978, όταν με το Ν. 787 εφαρμόσαμε τους νόμους 754 και 755 του 1978 για το ενιαίο μισθολόγιο σε όλους τους συνταξιούχους, στους οποίους μάλιστα δώσαμε με σχετική αποφασή μας, και προκαταβολή έναντι της αύξησής που θα έπαιρναν με την αναπροσαρμογή της σύνταξής τους.

Προς το σκόπο τούτο έγω την τιμή να υποβάλω στην κρίση της Βουλής την ακόλουθη πρόταση νόμου και να παρακαλέσω για την επιψήφισή της.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

«Επέκταση και στους συνταξιούχους του συστήματος υπολογισμού των συντάξεων σε τριακοστά πέμπτα και εφαρμογή του Ν. 1505/84 και στους πριν από την 1.1.84 συνταξιούχους»

Άρθρο 1.

Η διάταξη της περιπτ. δ' της παρ. 1 των άρθρων 15 και 42 του Α.Ν. 1854/1951, όπως τα άρθρα αυτά ισχύουν μετά το ν. 1202/1984, έχει εφαρμογή για όλους τους συνταξιούχους του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ. ανεξάρτητα από το χρόνο εξέδου αυτών από την υπηρεσία.

Άρθρο 2.

1. Οι διατάξεις του Ν. 1505/84 «Αναδιάρθρωση μισθολογίου προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης και άλλες συναφείς διατάξεις» και του νόμου που θα ρυθμίσει τα θέματα αναπροσαρμογής των συντάξεων, όσων έσυχον από την υπηρεσία από την ισχύ (1.1.84) του ανωτέρω νόμου και μετὰ εφαρμόζονται ανάλογα και για τις ποιν από την ημέρα ισχύος αυτή αναπροσαρμογής συντάξεων του προσωπικού που υπάγεται στη διάταξη του άρθρου 1 του Ν. 1505/84.

2. Ο τρόπος αναπροσαρμογής των συντάξεων της προαναφερμένης παραγράφου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

3. Η σύνταξη που κινονίζεται με το νόμο αυτό, δεν κινείται σε καμιά περίπτωση να είναι μικρότερη από εκείνη που έπαιρνε, μαζί με τα επιδόματα, ο συνταξιούχος, σύμφωνο με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν από το Νόμο αυτό.

Τυχόν επιπλέον διαφορά διαπιστωθεί σαν προσωπικό επίδομα.

Άρθρο 3.

Η ισχύς του νόμου αυτού, αρχίζει από 1.1.1984.

Αθήνα, 12 Ιουνίου 1986

Ο Προτείνων Βουλευτής
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ